

P I C T A V I A.

die Tremolii possident. Et Baronatus de Mainlers, Partenay, Maile, Chifay, Chauvigny, Lussac, Chasteneraye, S. Mesmin, S. Gilles, &c.

Regni titulo insignita fuit à Gothis, quos tota Aquitania expulit Rex Clodovæus. Imperator Ludovicus Pius Aquitanæ Regnum filio Pipino dedit: cuius filios Pipinum & Carolum cum Carolus Calvus, ipsorum patruus, Aquitania dejectos monasteriis inclusisset, ipse Principatum invasit, donoque consanguineo suo Arnulpho dedit: sed abrogato Regni titulo, Ducatus honore insignitum. Arnulpho successerunt ordine Gulielmus Bonus, Eblo I & II, Gulielmus II & III, Guido, Gulielmus IV & V, hujus unica filia & hæres Eleonora elocata fuit Lodovico VII Francorum Regi; à quo præter adulterii & prodictionis suspicionem repudiata duxit Henricus Normanniæ Dux, qui defuncto Stephano Angliae Regi successit. Henricum tam in Anglia Regno, quam in dotalibus paternisque in Francia ditionibus, secuti sunt ipsius filii Richardus & Ioannes. Quum autem Arthurus filius Godfredi, (qui Regis Ioannis major natu fuerat) præferendum se Ioanni diceret, persuasus à Francorum Rege Philippo Augusto, ut Pictones patruo Ioanni eriperet, rem viribus aggrefsus, à Ioanne, qui ex improviso supervenerat, fusis copiis captus est, Rotomagumque raptus temeritatis suæ poenas dedit. Eam ob causam Ioannes Rex à Constantia Arthuri matre apud Philippum Regem parricidii accusatus, damnatus fuit: ejusque bona Philippo, tanquam feudorum Domino, sunt adjudicata, cum alia, tum Pictavia: quam mox successor ipsius Lodovicus VII Alphonso filio concessit: quo improli defuncto in potestatem Regis Philippi III venit, penesque ipsius posteros mansit, donec regnante Philippo Valefio, ab Eduardo III Anglorum Rege fuit recuperata, retentaque plenius cum omni Aquitania per sanctam inter eundem & Ioannem Francorum Regem pacem. Factum mox ex Aquitanæ Ducatu Principatum Rex Eduardus filio concessit, qui cum Aquitanis gravissimum imperasset tributum, magnam partem amisit, deficientibus subditis ad Carolum V Francorum Regem. Cujus filius Carolus VII

Anglos tota Aquitania exegit, filioque Ludovico reliquit. Hic eam fratri Carolo largitus est, quo mortuo, rursus Rex Lodovicus receptam ad Carolum VIII transmisit; à quo tempore Aquitania & Pictavium ejus pars Gallorum Regibus paruit.

Subest Episcopatus Pictaviensis Archiepisco- *Episcopatus*
patui Burdigalensi, & Parlamento Parisiensi; cu-
jus Ecclesia Cathedralis in urbe Pictavio S. Pe-
tro dicata est, in sua. Dicecesi comprehendens
parochias 700. Abbatias habet 27. Episcopos
numerant **XCVIII**, quorum primus fuisse me-
moratur S. Victorinus; ultimus Henricus Lodo-
vicus Castaneus, Chastagnier. Decimus Episcopus
numeratur S. Hilarius, magnus ille SS. Trini-
tatis assertor. Hinc illud Vandelberti in Mar-
tyrologio inter opera venerabilis Bedæ:
Pictavii Hilario multum radiata magistro.

Pictavium hoc epigrammate collaudat Iul. Scaliger:

*Si studium est, animæ veniunt à corpore vires,
Galliaque à meritis poscit utrumque sibi.*

Hec studii, aliae belli excercentur amore,

Pictavium est animus. cetera corpus erunt.

Pictoribus ad Meridiem adjacet Angolis-
menium Provincia, vulgo *Angoumois*, cuius prin-
cipalis civitas *Engoulême*. Ea ad Carantonum po-
sita, Lemovices ad Ortum, Pictones ad Septen-
trionem, Sanctones ad Occasum, Petrocorios
ad Meridiem circumjectos habet: præalto col-
li insidet, arce & castello minime munito, sed
amplis ædificiis commodo nobilis, & circum-
positas provincias quasi superbe despiciens. Re-
liqua oppida sunt, Martou, Chasteau-neuf, Blais-
se, Chabannes, Confolant, Ruffec, Aigres, Courville, Ro-
chefoucaut Comitatus caput: Mareuil, Lansac, Vil-
lebois, Marvilliorum familiae: Montberon & Boute-
ville familia Mommoranciæ.

De Engoulême ita cecinit Scaliger:
Arripotens rerum preses Valeſia tellus

Addidit antiquis jam nova jura focis:

Cum dedit invictos, terrarum lumina, Reges:

Quo levius gaudens pondere pressa volat.

*Quam te igitur memorem? neq; enim terram esse fatebor,
Sed cælum: qua sic fundis habesque Deos.*

